

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendö.

Pest, julius 17. 1870. 29. szám.

GYÜJTÖKNEK öt előfizetö után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Szavazzunk.

Azoknak a derék mamelukoknak, kik Kerge Pali beszédje után először hangoztatták: „Szavazzunk.“

Még alig nehányan szólottak . . .
A tárgy nincs még kimeritve,
A nyolcz százados élet még csak
Haldoklik, . . . nincs kiteritve!
Még nem mondták el az okokat
S bár még keveset hallottunk :
Már hangzanak a dicsö igék
Jobb oldalról, no „Szavazzunk.“

Rajner elmondá, a mit tudott,
No, a Hon ennek megadta . . .
Fáiót, Ébert s stutzer Tóth Vilmost
Mocsonyi jól lerángatta . . .
Elfogyott tán jobbról a fojtás?
Döntö okot nem hallottunk . . .
Nosza fel Kerge Pali . . . darálj.
Mi orditjuk, hogy „szavazzunk.“

Még alig, hogy megkezdték a szót . . .
Már is unalmas a vita . . .
Rimanóczy hangot se szólt még
Horváth se . . . a jezsuita!
S Deáktól a hon nagy bölcsétöl
Még egy kukkot se hallottunk —
Darálj csak darálj Kerge Pali!
Mi orditjuk, hogy „szavazzunk.“

De ugyan mi a menkünek is
A sok időt vesztegetni?
Helyes argumentumokat már
Ugy sem tudtok ti felhozni
Hisz Perczel Béla előadá . . .
S töle mindent meghallottunk . . .
Ne darálj többet Kerge Pali!
A mi tisztünk, hogy „szavazzunk.“

Nagy Bögös.

Hasli Muzes thodomángyos, phulithikos és khültüi levele.

Thekinthetes szerkhesztülében!

Mig a pharoszt ember khikhalapált az ü khaszáját hodj vele Pál Péterkur a buzába vágjun, upszerváluk osztat, hodj eddig klüzüs ögyes dulegatyos lobancz orak se pihenték, hanem ogyancshak derakhasan huzzá fugthák azun gabuna-boza aratásához, a mit Schmerling és Bach elvetették. Érthek itt a Bicsbül dikthált medjerendezési thürvény jovoslat kheresztöl vithelét.

Szegin megye, szegin vármegye! cshak nem régiben is tharthutták thigedet utt a j u b b u l d a l u n az elnyumutt magyar nemzet ilthetü eleménék, és ime—migis most már, R o j n e r P h á l et comp. ellened khüszürüli khi a khaszát, hodj éretlen khurudban levágjun, s absulutizmus durungjával khicséphelt nehány szorolt szemeddel Bachhoszárük phariphájét khiabrakuljon.

Szerkesztülében! midün ezt láthok, khezdem fülhá borodni ogy mint Muzes a hegyről lejüvet, midün verthe a füldhüz a khét dorob thürvén-táblákot, hodj megláthott izraelban az idegen isthenekhet az imádutt arony-borjukhat. Van is nekhem a haragra elég oka, mert látok, hodj a szerencsitlen madjar haza Világusvari Gürgei Arthorjai semmi mudun khifugyni nem akharják, s nemzetönk csunt velüjibül addig addig thümjénezik nogyra vágyásoknak, mig a madjar testvér és borát khebelét üsszethartu khütél teljesen szit nem thépethik, hodj abbul a moszkha Szalmanasszár megfunjon a hátonkra a — khurbátsut.

O Nemesis! the rüthenetes thözes és khemin thermészethő menecske! hul khésed az éji humájában? jere sies, ne khised, s mig Szent István Siunját le nem rumbulnak, aggyad a khüthelet Akhitufel Rajner khezébe, hodj azun magát linge-lugázzun.

Bizuny, bizuny szerkesztülében minden khörölményeket oda mutatják hodj:

Már azotánd a madjarnak
Nyugat felöl khil fül a nap,
A Bach khurszak istensége
Régi ottyát khi cserélthe,

Megént ogy lesz mint vult rigen
A zsondárság idejében:
Bicsből aggyák, Bicsbül vesznek
Phiszt, hivathalt, leheletet,

S százszurusan jaj lösz annak
Khi megmarad hü madjarnak,
Mert rug aszt az usztrák sassa
Vas khürmével szürnyen hasra.

De the azirt cshepet se féljed khedves madjarum! mert ha hevered is edj khicsinség a phurban, megint fel fugud khelni, s vissza rogsz a khülsünt ogy, mint rogthál már eszt edj idüben, a mikhur Moszkaországba hanguzta annak a phoffanáso.

Khedves madjarum! meg láss, hodj nem sukháro hanguzni fugja feléd J u e l pruféta ezen mundatha: „Ne fhilj füld niphe, honem örölj és vigodj, mert megthelnek a thi csüreitnek bozával, khicsurugják a sojthutuk ulajval is' burval, khiputhuluk thenékthek az eszthendü (annum Rajnerii) mellben a sáskho, hernyü és cserebugár az élethet megetthék."

Azért is ne tegyed ogy mint tetthék sukhan a mi néphünkbül Babiluniában hodj: „Hegedőjökhet függeszthettek fűzfákra," süt inkább züngüljed és lontoljad hotalmas inekhet a mogod vigasztalására igy:

Megérünk még asztat khevés idü thelve,
Bele esik a muj a Rajner süvegbe,
S kútsalagus thullal szépen khi lesz dubva,
Legmiltubb helyére — — bécsi szemét dumbra.

Megérünk még asztat khevés idü thelve,
Fölmegy a becshölet régi ju hitelje,
S nekünk — a khikhet most nevet Deók phártja —
Pholitihkábul fug járni sláger khártya.

Hasli Muzes m. k.
mindenpféle thodományos phulithikos khültüi levelek szerkesztüje és madjar izraelitó notorálitó poét.

Szentelt vizzel bespriccelt fricskák.

Páter Makutyi egy kis dorongatoriumot kapott Pécsről, hogy ha olyan rebellis czikkeket ir abba a rebellis N é p s z a v á b a, nem lesz ám kanonok.

Páter Makutyi aztán sietett kijelenteni, hogy ő nem az a Nagy János, ki azon magvas czikkeket irogatja, hanem más Nagy János; egyszersmind egy ismerősei által aláirt bizonyitványt küldött be identitásáról s arról, hogy ő egyáltalában soha se ir semmit, hanem csak eszik iszik pipazik és . . . kuglizik s aztán alszik, enyiből állván nagyságos apáturi teljes foglalkozása.

Gróf Cziráky engedelmet kért páter Tritytrotytól, hogy ő nem oszthatja e cath. congreszusi választmánynak hozzá intézett felhivását, melyszerint a congreszust mentül elébb hivja össze.

Csak gazdálkodjanak — ugymond — eminencziátok, ezután is e hivek lelkei s az egyház javai körül ugy mint eddig, csak nekem adjanak egy fél milliót mint in illo tempore édes apámnak.

Bernát Gazsi mint kárdinális.

A fiatal humorral inpregnált vén Bernát Gazsi ül és üldögél vala az arany sıs vendéglőben.

Jó ebéd mellett jó barátok között, hanem oly goromba hőségben, mely az európai halandó lábáról leolvasztja a bagaria csizmát.

A vendégek eloszlottak. Senki és semmi. Bernát Gazsi egyedül képviseli a szundi pártit, az ötvenes és hatvanos trottyok nélkülözhetlen ebéd konfektjét.

A legyek üldözésére fecskedeputátió rendeltetik.

A hortyogás javában foly. Egyszer valami nem ép gyöngéd marok megilleti a Gazsi vállát.

„Mein Herr ein Geldbrief."

„Nix dájts."

„Pénzes levél."

„Nem kell."

„Uram én felelős állampritty vagyok."

Gazsi megtörli szemeit, s olvassa a levél czimét.

„An Wohlgeboren Herrn Chaspar Bernát Cardinal in Rom.

E levél nem nekem szól. Menjen ön a pokolba.

Hihető, hogy valami álszentséggel bélelt vadhazafi, per mopsz péter filléreket küldött a római pápának. A confusio onnan történt, hogy egy szent atya Gáspár Bernát cardinál név alatt osztogatja Rómában a bérmálási pofoncsapásokat.

A páter és a fráter.

(Egy városligeti érzékeny történet vége.)

Ugy e Quardián Benedek, mi előtt apácza leszek — szolt pajzánul Csibe Panni, nemfog ártani egy gyenge rándevu a városligetben. Jöjjön el estére kilencz órakor a Hermina kápolna mögötti ligetbe.

Ott leszek, szólt örömittasan a páter, ott leszek, ha ég és föld összeszakad is — de hogy ismerünk egymásra?

Hát utánozza szent atyuskám a kakuk hangját.

Bene — benissime. Tehát pá puszi. . adieu!

Páter Benedek alig távozott, már is egy longus et latus fráter térdelt Csibe Panni piros strimpflis lábainál.

Kedves fráter — szólt az ördöngös Panni, én már rég kiolthatlan szerelmet érzek ön iránt, s hogy ezt bebizonyitsam, meginvitálom tisztelendőségedet ma esti kilencz órakor a Hermina kápolna mögötti ligetbe egy kis szerény rándevóra.

Ott leszek — szólt szerelem részegülten Czérna Gyuri a fráter, ott leszek ha jégeső esik is.

Hanem hogy egymást könnyebben feltaláljuk, csak útánozza kedves fráterem a kakuk hangját.

Czérna Gyuri a halandók legboldogabbika volt.

Este 9 órakor a Hermina kápolna mögötti ligetben két sötét alak bujkál a sürü bokrok között.

„Kakuk" zöngedelmezi Benedek páter.

— Kakuk — viszhangozza Czérna Gyuri fráter. A páter és fráter közelednek.

„Kakuk"

— Kakuk —

A páter és fráter átölelik egymást, épen czuppanóra készül az ajk, midőn felismerik egymást s mint képzelhető ad majorem gloriam Csibe Panni el is döngették egymást.

Ez történt a Hermina kápolna mögötti árnyasban a közelebbi holdfogyatkozásnál.

Egy eltévedt levél.

Véletlenül Ludas Matyihoz került.

Kivülről Nagyságos Juszth Josef urnak, a Deák-klubb nagyérdemü elnökének tisztelettel. Helyben.

Belől: Édes Szepim! A Borsszem Jankó ujabbi számai nem pelengérezik eléggé az ellenzéki szónokokat a megyei törvényjavaslat tárgyalásánál. Mi most nem érünk rá a miniszteriumban, hogy holmi ostobaságokat firkálgassunk, azért küldjetek ti a clubból viczeket és skizzeket, mert tudjátok, hogy vidéki elvtársainknak nézetét Borsszem Jankó vezérli csupán.

A Pesti Napló tudjátok, büfög egy kissé Véningerért, erre most nem lehet számitani. A Hirmondó ilyenfélére szamár, az Esti lapnak pedig már a kutya se hisz.

szerető barátod

Vili.

belügyi államtitkár s a konvenciós lapok föintendánsa.

U. i. Engem se dicsértettetek meg multkori beszédemért eléggé, jobban ki kellett volna emelnetek, hogy a miniszterek velem kezet szoritottak.

Vili.

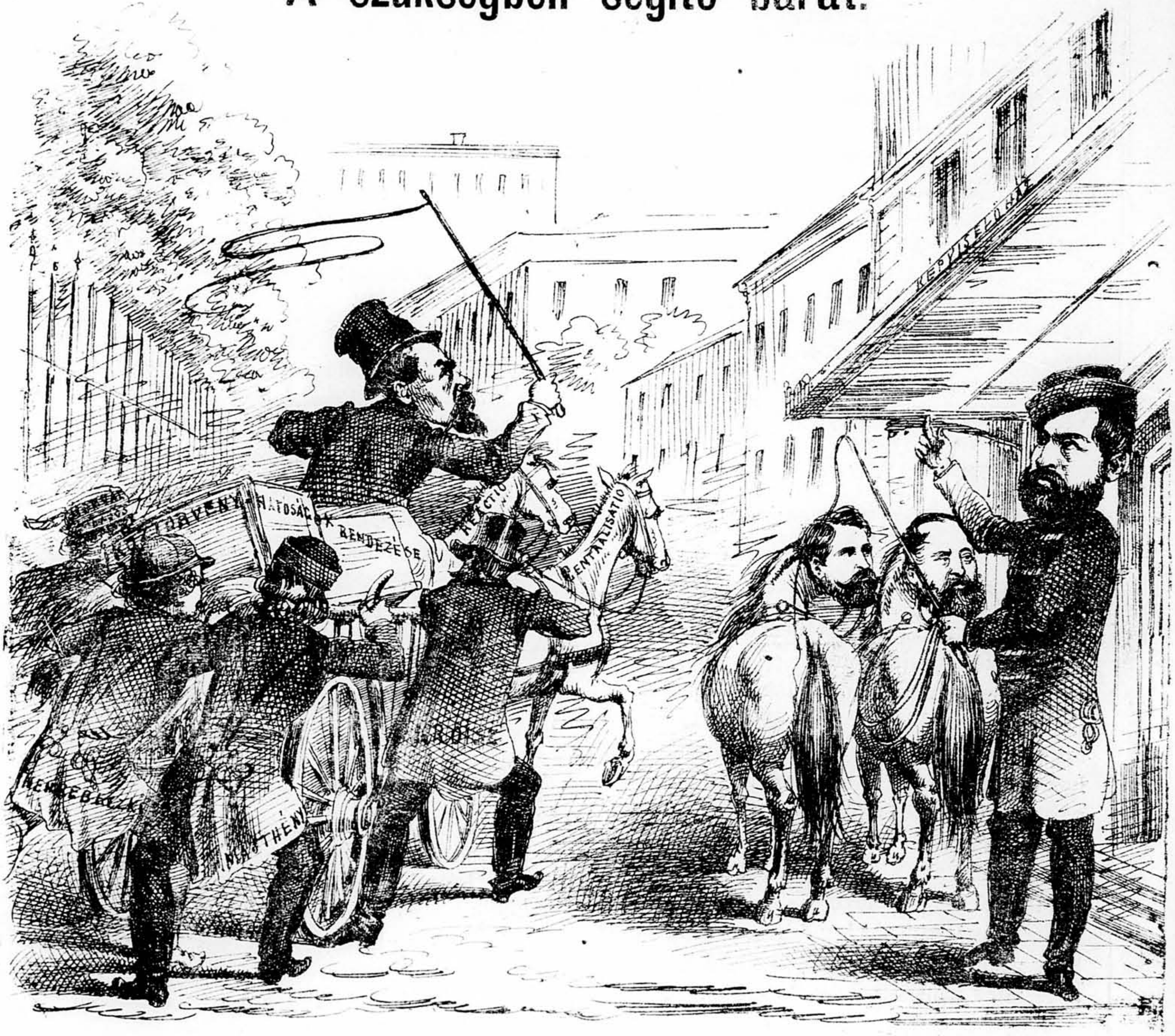
*

A Gellérthegyi citadella elött.

Cserepár: Halt . . . wer da ?
Andrássy: Magyarország független felelös honvédelmi hadügyminisztere.
Cserepár: Nix Ungrisch . . . Gest e furt malefiucti spioni!

A szükségben segitő barát.

Kerge Pali (integetve). Erre, erre drusza!
Rajner: Nem győzik ám szuszszal.
Kerge Pali: Ne félj drusza! ha én odafogom ezt a két remondát, ugy kikapnak a kátyuból mint a pinty.

Párbeszéd.

Ballagi: The Edus! hát csak bekherültél?
Horn: Bhe bizony!

Ballagi: Thyü .... hát most melyik oldalra ülsz?

Horn: A balra, hanem majd csak olyan lutherános politikát khövetek, mint Klapka!

Puffancsok.

Annak a Csernátonyinak aligha megint mágnáskodhatnámja nincs, mert az „Ellenör“ közelebbi számában nagy öreg betükkel (compact) ezt irja: „a deákkör f. hó esti 7 órakor értekezletet tart.“

Azt szeretném én már tudni, mi a feki helye van ennek az Ellenőrben?

Mit csinál ezután Lónyaival Borsszem Jankó? kérdé egy valaki multkor a deák-klubban, már most nem illik neki dicsérni annyira, hogy elment.

Gondol is az vélle ,illik, nem illik, ugy tesz mint Virgilius Szilágyi s azt mondja hogy: jam majora canam.

Adomák.

Régen volt, még azon boldog emlékezetü időben mikor Ausztriára nézve nem csak az 5 ftos bankó hátulján volt meg Velencze. Valának pedig Venécziában magyar lakók, köztök két kölesdi fiu, egyik földmüves fia, másik Farao ivadéka. Mindkettőnek apja egy egy forintot tett a czigányhoz czimzett levélbe, hogy ez majd átszolgáltassa pajtásának az őt illető forintot. A czigány azonban szerencsésen elköltötte mindkettőt. — Mikor a másik hazulról értesült arról, hogy ő neki is küldtek a czigány levelébe egy forintot, kérdőre vonta a czigányt, ki igy felelt: „Náne locsi fogd be a pampuládat, mikor felbontottam a levelet a te forintod beleesett a tengerbe!“

Jó reggelt gyerekek! no mit álmodtatok? ezen szavakkal szokta köszönteni reggelenként a k—i jókedélyü plébánus a casinóban lebzselő fiatal nemzedéket. — Ha megmondták neki hogy mit álmodtak, no hiszen kaptak akkor álommagyarázatot, hogy nem köszönték meg, ha pedig azt mondták, hogy nem álmodtak semmit, akkor rendesen azt mondta a plébános: „Hogy lehet valaki olyan ostoba, hogy semmit sem álmodik.“ — Egyszer azonban megtréfálta egy fiatal ember a plébános urat, — amint a szokásos „Mit álmodtatok?“ — kérdés után elkezdte álmát beszélni: „Hát kedves tisztelendő ur, én álmomban a pokolban jártam, s amint föllebb alább sétáltam, láttam hogy Lucifer két ördöggel ugyan csak ferbliz ám! —volt az asztal mellett még egy üres szék s le akartam ülni negyediknek; azonban ezen szavakkal kergettek el „takarodsz innét mindjárt! Nem tudod, hogy ez a k—i plébános helye!“

Többször nem kérdezte aztán plébános ur hogy „Mit aludtatok gyerekek!“

Tudva levő dolog, hogy a magyar ezredbeli önkényteseknek akarják nem akarják törni kell a német szót, mig az illető tiszt uraknak az „istenén krisztussán“ — kivül nem szükséges egyebet tudni. — Ezen bölcs intézkedés következtében történt a következő eset. — Gyakorlat alkalmával a kapitány egy fiatal önkénytes káplárt kiküldött a vidéknek strategiai szempontból való megvizsgálása végett s azt kérdé tőle: „Herr von X. haben sie Pfeife? (értsd a káplárok jeladó sipját.) Azonban az önkénytes nem lévén beavatva a civilisatio nyelvének tudományába, félre értette a kérdést s igy felelt: „Nein Herr Hauptmann! Pfeife (pipa) habe ik nikt, aber Cigaré habe ik genug, wenn sie rauken wollen!“

„Látott-e már kied telegrádot?“ — kérdi az egyik b—i ember a másikat.

„Hogyne láttam volna, — ettem is!“ — válaszolt ez.

„Bolond kied! hiszen dorót az!“

Ellopták a b--i ember lovait s hogy annál könnyebben nyomára jöhessen a tolvajoknak átment T-ra s különböző irányokban telegraphiroztatott. — Haza érvén igy dicsekedett: No hiszen meglesznek ám a lovak, mert át voltam T-n, s ugyancsak megverettem a telegrádot!“

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Iczik: Níni Mihály gazda! a szögedi érdemthelenthanács tehát bevette az apáczákat?

Mihály: Be hát!

Iczik: Thürük Pál kálumista püspökh pedig a péczeli házat nem az olvasó khürnek hanem pálinka mérő korcsmának adta ki.

Mihály: Annak hát!

Iczik: Enynye, hogy páter Tritytruty spriczelje meg mindkhettüt, már csak a van hátra hallja khend, hogy még egy jezsovita klastromot is épitsenek a szegediek.

Mihály: Hát épitenek is, osztán a pesti kálomista püspököt viszik bele Quardiánnak

Nü, nem is egyébre valu, hogy a thörök szántsa meg azt a páthens irogathó hátát neki.

Iczik: Hát Mihály bácsi! khend mint pulitikus hazafi megthodná e mondani, mi khülömbség van a régi vármegye és a Rajner Pál által csinálni szándékolt uj vármegye khözött?

Mihály: Hát a mi a kakas és a kappan között.

A „Ludas Matyi“ eredeti okmánytárából.

T tzvel. — Aus Preussen.

Csakky Istvánnag.

Poltskore.

l. p. Tunó-Feltwar *Dolmauer Comidaal.*

És ezen levél csakugyan elérte rendeltése czélját; — mert megkapta a kihez intézve volt „Sági István Bölcskén u. p. Duna-Földvár, Tolna megye.

Sziporkák.

A szegedi „apácza tenyésztő társulat“ megrendelte Lonkay Antalnál ama bizonyos szent czélokra használtatni szokott Borgia Lukréczia idejébőli divánt, mely „Matyi“-ban volt hirdetve; nem különben IX. Pius csemegéiből is minden jó érzelmü és áhitatos senátor számára három nagy portiót.

Az is szép lesz ám majd, mikor valamelyik leendő szegedi apáczáról azt fogja kérdezni vala mi más városban lakó barát, hogy:

„Há való szent hugom?“

S az meg majd aztán igy felel:

„Szegedre tisztelendő testvérem!“

A n.-szokoli atyafiak ugyancsak szaván fogták a superintendentiát.

Ugyanis az egyház kerületi gyülésen azon megjegyzéssel ütötték el a canditatiótól azon fiatal káplánt, kit papul akartak megválasztani, hogy minek ragaszkodnak olyan nagyon egy káplánhoz, midőn a zöld asztal mellől is választhatnak papot maguknak! A szokoliak aztán kapták magukat megválasztották Török Pál püspököt.

Azt mondják, hogy ha ez el nem fogadja, akkor meghivják Fördőst, ha az sem akkor Filót, Sziládyt stb., s ha ebben a superintendentiában nem kapnak zöld asztal mellőli hires embert, akkor elmennek a szomszéd superintendentiába. Ha fellovalták őket, hát adjanak most már nekik hires embert, vagy pedig azt, kit már oly régóta hijában kérnek!

Gróf Batthány Lajos

Magyarország első független felelős minisztér elnökének

☞ **életnagyságu arczképe** ☜

megrendelhető nálam.

Ára becsomagolva 1 frt. o. é.

☞ **Előfizethetni** ☜

a magyar nép határozott szabadelvű politikai néplapjára

a

„NÉP SZAVÁ“-ra

Előfizetési ár egész évre . . . 6 frt — kr.

„ félévre . . . . 3 „ — kr.

„ negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Kiadóhivatal Pest városháztér 6 sz.

FISCHER M. L. pénzváltóháza

A „FORTUNÁ“-HOZ.

NAGY EZÜST SORSJÁTÉK

a „CONCORDIA“ pesti jótékony czélu egylet javára

107 nyereményre osztva, összes nyeremény 4900 frt.

Főnyeremény egy teljesen berendezett nagyszerü thea-készlet 12 pár ezüst-csészével és ezüst-kosárral; sulya 847 lat a legfinomabb ezüstből, értéke 3000 frt.

II. nyeremény finom metszett evőkészlet 12 személyre és egy pár nagy kargyertyatartó 12 gyertyára értéke 1000 frt.

III. nyeremény egy szoborral ékesitett nagyszerü asztal-diszitmény (Tafel-Aufsatz) egy pár gyertyatartóval, sulya 270 lat, értéke 500 frt.

Továbbá több jelentékeny ezüstnemü nyeremény.

A huzás f. évi oct 25-én lesz hatósági ellenörzés mellett.

Egy sorsjegy ára 1 frt. 10 darab után 1 sorsjegygyel kedveskedünk.

1839-ki Rothschild

SORSJEGYEK.

Ezen az osztrák állam által biztositott s a létezők közt legrégibb sorsjegyek még csupán

6 huzással

birnak, s ekkor az egész kölcsök törlesztve van.

Főnyeremény 210,000 pengő forint, s az utolsó huzásnál
„ 300,000 „ „

Nevezett sorsjegyek egészek s ötödrészekre vannak beosztva s ezeket havi részletfizetésekre adom el, u. m.

1 egész 1839-kit 32 havi 25 frtos részletre (bélyeg 1.25)
1 ötödrész „ 32 „ 5 „ „ (bélyeg 63)

Minden egy egész 1839-ki sorsjegy részletvevője kap tölem egy jótállási levelet, melyben lekötelezem magamat, hogy a kihuzott sorozatot töle 1100 frttal visszaveszem, s miután a még leendö 6 huzás alatt minden sorsjegynek a sorozattal ki kell huzatnia, igy az általam kiállitott részletlevél mindegyik birtokosának 300 frtnyi tényleges nyereség van kezében, mivel a részletben befizetett 800 frt helyett, minden esetben részére 1100 frt van biztositva.

Ezen sorsjegyek a legkedveltebbek s már egy csekély részen felül szilárd kezekben vannak, miért is csak mérsékelt kereslet mellett is rendkivüli árfolyamfelszökkenést kell nyerniök.

FISCHER M. L.

Magyar királyi 100 forintos díjkölcsön

pesti sorsjegyek

Ezen sorsjegyeknek csaknem ugyanazon játéktervök van, mint a körülbelöl kétszer oly magas ártolyamon álló osztrák hitelsorsjegyeknek, ezenkivül a magas kormány által vannak biztositva, s minden nyeremény adólevonás nélkül kifizettetik

Évenkint 4 huzással, u. m. augusztus 15., nov. 15., február 15. és május 15.

Főnyeremények 250,000, 200,000 100,000 frt.

Mióta szeretett hazánk létezik, ez az elsö sorsjáték-kölcsön, mely az országgyülés által szentesitve és biztositva lön, miért is minden valódi hazafinak érdekében kellene állnia, hogy ezen sorsjegyekböl körülményei szerint egy vagy több darabot vegyen meg, miszerint ezek az országban maradjanak, s ne a külföld által a most még olcsóbb árakon vétessenek meg, s nekünk ismét 2–3 év alatt 50–60 frttal drágábban adassanak el, ugy mint eddig csaknem valamennyi osztrák-kölcsön és sorsjegygyel történt.

A külföldiek, kiknek félannyira elönyös kölcsöneik sincsenek, sohasem engedik azokat országukból kivitetni, kivéve ha az nekik igen jól megfizettetik. Hogy tehát mindenkinek kezébe eszközt nyujtsak miszerint ezen, hazai sorsjegyekböl a szükséglet szerint maga számára megrendelhessen, ezeket is havi részletfizetés mellett adom el, u. m.:

1 egész 100 forintos sorsjegyet 11 havi 10 forintos részletben
vagy: 24 „ 5 „ „

Az elsö részlet lefizetésével a vevö a sorsjegy teljes tulajdonosa, s az egész nyereményre teljes igénye van.

A tölem vásárolt részletlevél mindegyikére a sorozat és szám, valamint a teljes huzásterv is ki van nyomtatva.

Fischer M. L.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MESZÁROS KÁROLY

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza